

Perrongen, oljemålning av Anne-Lie Larsson Ljung.

Vardagligt och vackert måleri

• KONST

Anne-Lie Larsson Ljung, måleri
Lidköpings konsthall
22 januari – 5 februari

En dag var Anne-Lie Larsson Ljungs ateljé tom. Hon hade arbetat mycket med skulptur inför en utställning. Allt såldes.

Slutet på ett skede var uppnått och hon kunde inleda ett nytt. Anne-Lie återvände till måleriet där hon en gång började sina konststudier under skoltiden i Lidköping inspirerad och vägled av C-G Gillström och Göte Hultquist.

Anne-Lie Larsson Ljungs förra utställningen på konsthallen 1997 handlade också om skulptur. Avståndet mellan utställningarna kan verka stort men de har beröringspunkter. Skulpturerna var inga formfulländade kompositioner. Snarare ett slags fantasifulla collage där Anne-Lie i papier maché och andra material blandade figurer med rötter i både flora och fauna. Mer än att avbilda några förebilder symboliserade de mänskliga egenskaper och handlingar.

Utställningstemat är denna gång staden med motiv hämtade kring hemmet i Stockholm, närmare bestämt Lidingö. Anne-Lie målar inte stadslandskapets vackra vyer sedda med turistens ögon. De har redan dokumenterats i parti och mi-

nut. Hon vill skildra vardagens miljöer som man blint rusar genom utan att närmare reflektera över deras existens. Där finns hamnarnas kranar och cisterner, trafiksystemens geometri och gaturummets nattliga neon.

Teknikerna är olja och kol i en kan man tycka gråtrist färgskala. Men skenet bedrar. Anne-Lie är en impressionist. Likt sina historiska föregångare fångar hon ögonblicket med små färgmättade penseldrag som på distans smälter samman till både hela och nyanserade ytor. Ljuset frigör enskilda detaljer. Anne-Lie ser dem och de blir navet i hennes kompositioner. Den tvärrandiga bänken på stationen, skyltskåpen eller Grandbiografens röda neonskylt är för henne verklighetens markörer.

Anne-Lie Larsson Ljung befolkar inte motiven med människor. De fyller inte någon funktion i hennes ambitioner att studera ljuset och återge sådant som sällan eller aldrig målas. Vi blir snarare iakttagare än aktörer. Hon beundrar den amerikanske konstnären Edward Hoppers verk. Båda fångar de men med olika förtecken storstadens själ. Hopper genom ensamma människor medan Anne-Lie vill öppna våra ögon för stadens dolda skönhetsvärden.

BERTIL LUNDGREN

NLT 25/1-06